

Fnie Smeru pri lámaní Kiskovho veta o jedoeurových eseročkách. Áno, Smer už hlasoval aj komickejšie, vtedy však v sále chýbal všemocný palec Jany Laššákovej, ktorý v slovenskom ústavnom systéme rozhoduje o legislatívnom bytí a nebytí. Ak prirátame skutočnosť, že, na smolu Kažimíra a Boreca, odmietnutý zákon možno predložiť až o pol roka, plán Smeru, aby sa na Slovensku opäť horšie podnikalo, na pohľad stroskotal. Jasanie je však predčasné, až márne.

Nikto totiž nepredpokladá, že by sa Smer zastavil formalitou typu rokovacieho poriadku – to by sme strane a vláde bez kázuv krivdili. Klasik parlamentných rozpráv Tibor Cabaj by si nenechal ujst príležitosť znova poznamenať, že parlament môže robiť všetko – okrem detí. Občas sa však zdá, že sa o to pri znásilňovaní zákonov pokúša – nie je to tak dávno, čo sme mali za deň znovelizovanú ústavu. Prečo by sa nedal vykonať obdobný akt s niečím takým banálnym, ako je Obchodný zákonník? Veď tým sa vládni sponzori aj tak neradia.

Stačí v zákone zmeniť dve-tri slová a hneď je to celkom nový legislatívny počin, ktorý možno predložiť do parlamentu. Vláda iste rada schváli skrátené legislatívne konanie a pripraví sa na prelomenie nevyhnutného prezidentského veta. Nepodarené hlasovania k vládnutiu patria, ale tento typ lapsusu patrí k zlepcu, nie zdroju istôt. Neschopnosť zabezpečiť pri takej dôležitej vládnej agende dostatok duší svedčí o diletantizme, možno až záškodníctve, v každom prípade však o strate koncentrácie v strane, ktorá čelí sérii vážnych kázuv. Zlému jazyku sa preto žiada povedať, že o kondícii Smeru v najbližších týždňoch najviac povie, či sa dokáže skonsolidovať a v starom dobrom štýle zhanobiť parlamentné procedúry.

TAKTO TO VIDÍM JA

Nerušte nás modernými názormi

Imrich Béreš,
predseda Predstavenstva
Prvej stavebnej sporiteľne

Pred pár týždňami sa skončila synoda, ktorú zvolal pápež František. Postoj voči homosexuálom, riešenie možnosti rozvedených a znovu už len civilne zosobášených katolíkov pristúpiť k sviatosti spovedi a prijímania dával tušíť zaujímavú diskusiu s nádejou pre tieto skupiny veriach. Synoda sa skonči-

la s nekonkrétnymi výsledkami. Veď kam sa ponáhľať. Rímskokatolíckej cirkvi, najstaršej politickej strane na svete, čas nič nehovorí. Mať totiž vyše 2 000 rokov vedúcu úlohu vo svete i napriek konkurencii islamu, judaizmu, budhizmu, hinduizmu a iných náboženstiev je viac ako veľavravné. Na Slovensku sa približne 84 percent obyvateľov hlási k rímskokatolíckej cirkvi. Medzi nimi je určite veľa homosexuálov a rozvedených, ktorí sú sklamaní z výsledkov synody. Veria, platia dane a sú prakticky nežiaduci zo strany vlastných náboženských autorít. Nuž čo, možno to o 100 rokov vyjde.

Problém vidím aj v tom, že rímskokatolícka cirkev je na Slovensku financovaná z daní nás všetkých vrátane homosexuálov a rozvedených katolíkov. Kaž-

“

Je čas, aby rímskokatolícka cirkev priznala farbu. Ako najväčšia cirkev na Slovensku by mala ísť vlastnou cestou financovania a nežiť na úkor iných.

dé spoločenstvo má svoje pravidlá, či sú to cirkvi, spolky alebo kluby. Každý, kto je ich súčasťou, akceptuje ich pravidlá a zákonitosti, ich väčšinou aj dobrovoľne financuje svojimi príspevkami.

Ale prečo sa máme všetci skladať na fungovanie cirkví? Korektné by bolo, aby na cirkvi prispievali tí, ktorí to budú chcieť a k cirkvám sa hlásia. Ale nie všetci a povinne. Nemôžem si pomôcť, ale veľmi mi to pripomína „staré časy“, keď sme všetci „dobrovoľne“ museli kupovať známky solidarity na podporu súdruhov v Angole alebo na Kube.

Je čas, aby rímskokatolícka cirkev priznala farbu. Ako najväčšia cirkev na Slovensku by mala ísť vlastnou cestou financovania a nežiť na úkor iných. Vráťane rozvedených a homosexuálnych katolíkov, ktorých hodila cez palubu. Veď čo, peniaze nesmrda, však? Hlavne, že arcibiskup Bezák je dva roky mimo hry a nenarušuje pokojné konzervatívne kruhy svojimi modernými názormi.

